

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio II. Quo modo mitiori post apostasiam à Fide juvari possit hic
Religiosus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

bet autem potest rem suam, ubique illam repererit, vindicare, l. 17.
§. differentia ff. de acquir. possess. & cui-
libet permisum est personaliter sibi
obstrictum & fugitivum, v.g. servum,
cui æquiparatur Religiosus, capere
& retractare &c. ubique repre-
serit, l. 1. §. perservum ff. eod. l. 2. l. 3.
C. de Serv. fugit. l. 1. C. ubi de causa sta-
tus. l. 1. C. ubi de Curialib.

Oppones. Apostata ita sunt noxii
& perniciosi Religioni, ut omnes
Religiosi merito gaudere possint,
quod hujusmodi dyscoli separati ab
eorum consilio degant in seculo,
ideoq; nec requirendi nec retrahendi
sunt, ne perturbent disciplinam co-
mesticam, & bonum commune Mo-
nasterii labefactent; nam bonum
commune præferendum est bono fin-

gulari apostata. Et hinc S. Bonav.
in lib. quest. circa Regul. S. Francisci q.
14. de tali Religioso sic loquitur:
si Deo permittente talis se ipsum ejecerit,
gratiae sunt agendæ Deo, non quia ille
peccavit, sed quia oves suas à pestifera
contagione liberavit: utinam abjec-
tur, qui vos conturbant, scilicet priu-
atem vestram, pacem, & famam. Si
sermo sit de tanta malitia apostatas,
ut perniciosi sint cæteris fratribus,
atque ita vivant, ut ob gravia crimi-
na atque incorrigibilitatem è Mo-
nasterio, si ibi existenter, expelli-
rent, fateor, eos non requirendos,
non retrahendos esse, atque de hoc
casu intelligendum puto. Bonaven-
turam: sed talis non est, quo de
sermo, noster, vagabundus retento
habitu Religiosus.

QUÆSTIO II.

*Quo modo mitiori post apostasiam à Fide juvari posset
hic Religiosus?*

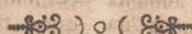
¶. **B**reviter, duos mihi modos oc-
currere. Primum suppeditat
Monacella in Append. p. 1. fol. 342. n.
3. ubi fert, Apostatas Regulares (ni-
mirum, ut ego intelligo, qui defec-
cerint à Religione tantum, vel etiam
à Fide) qui dimisso habitu in terris
hæreticorum vagantur, si redire cu-
piant, ad propriam tamen Religio-
nem, à qua defecerunt, reverti refor-
midant, à Sacra Pœnitentiaria, cui
potiri debent preces, dispensari,

iisque, factō verbō cum Sanctissimo,
per Rescriptum indulgeri, ut inventio
benevolo receptore ad quamcumque
aliam Religionem, & aliquando
(quamvis raro) etiam ad non clau-
stralem, transire valeant ex Indulcio Ge-
nerali Innocentii XII. edito 1694. Ut
nimirum allicantur ad redditum in
gremium Sanctæ Matris Ecclesie ac
portum salutis inveniant, ut saepè per-
cipiant.

Alterum suppeditat Clemens X.

qui ad exemplum Urbani VIII. laudissimum in Bulla Jubilæi, A. 1675. celebrati singulare Beneficium Regularibus Apostatis concessit his verbis: ut studeamus... pietatis nostræ videra erga Regulares, Professionis suæ defertores, aperire, eosque ad Christi ovile, suos videlicet cuiuslibet Ordines, extra quos luporum rapacium infidili, aque periculis expositi miserabiliter vagantur, quantum Divina Benignitas largiri dignabitur, ut ad salutarem vitæ normam, quam amplexi fuerint, velut postliminio reversi vota sua Domino redire studeant, revocare cupientes.... auctoritate Apostolica tenore præsentium misericorditer indulgemus, ac statuimus, & decernimus, ut Regulares Apostati, & Fugitivi, cuiuscunque sint Ordinis, tam Mendicantium, quam non mendicantium &c. qui citra inontes intra quatuor, ultra Montes vero intra oīo mensis à publicatione litterarum inchoandos, sua sponte ad suam quisque Religionem redierint, tunc paenarum ipsi propter apostasiam bujusmodi in-

fictarum, vel infigendarum remissionem, atque impunitatem affequantur. Ita tamen, ut debeant à suo quisque respectivè Superiore humiliter petere Absolutionem, & coram eo culpm fateri atque emendationem polliceri: & viceversa Superior benignè illos teneat ab bujusmodi pœnis absolvere, & paterna charitate complecti. Vid. P. Jobat de Jubilæo c. 6. Appendic. II. qui hanc Bullam recitat, & utilibus quæstionibus illustrat & explicat. Si ergo hujusmodi Jubilæum, in quo dicta clausula ac beneficium pro Regularibus Apostatis continetur, facillima ostenditur ipsis via & complanatur ad redeundum, modò non desint amici, qui miseros de tanta gratia faciant ex Christiana Charitate certiores. Conveniens forer, ut & ipsi Superioris ad eam amplectendam suos filios prodigos paternè invitarent: ad quod fortè ipsos etiam obligat charitas & cura, quam erga suos gerere tenentur.

I 3

TITU-